

Resolució 496/2024, de 18 d'abril

Número d'expedient de la Reclamació: 321/2024

Administració reclamada: Ajuntament del Prat de Llobregat

Informació reclamada: Còpia d'un expedient de contracte menor.

Sentit de la resolució: Estimació

Resum: La informació sol·licitada i reclamada és informació pública i d'acord amb els articles 18.1 i 20.1 LTAIPBG, qualsevol persona hi té dret, llevat que concorrin causes legals que en determinin la denegació o l'accés restringit i que s'han d'interpretar de manera proporcional a la seva finalitat i a la presència d'interessos públics i privats que hi concorrin (article 22.1 LTAIPBG). L'Ajuntament, prenent la literalitat de l'article 13 de l'LPAC, invoca causes d'inadmissibilitat d'acord amb el que preveu l'LTAIPGE, com a llei bàsica, però no té en compte que aquest article també diu "a la resta de l'ordenament jurídic" i aquest inclou, en l'àmbit autonòmic, la llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern. En aquest sentit, ens remetem al Dictamen núm. 2/2021 de la GAIP que, en resum, defensa que en cas de discrepància normativa s'ha de resoldre favorablement a l'aplicació de l'LTAIPBG, per ser la regulació més propera (territorialment i institucionalment) i completa en la regulació del dret d'accés a la informació pública. Per tant, les causes d'inadmissibilitat invocades no són d'aplicació en el cas concret. També ha quedat clarificat que la persona reclamant és persona afectada i/o amb interès en l'expedient que no és la mateixa condició de persona interessada d'acord amb l'article 4 LPACAP. Per això, i tenint en compte no s'aprecien la concurrència dels límits d'accés previstos a l'article 21 de l'LTAIPBG aquesta Comissió considera procedent declarar el dret de la persona reclamant a la informació sol·licitada.

Paraules clau: Ajuntaments. Interessats. Afectats. Contractació pública. Contractes menors. Contractes de serveis. Publicitat activa. Inadmissió. Abús de dret. Igualtat entre les parts. Regulacions en transparència. TAAD. Reclamació contra silenci. Sense límits. Estimació.

Ponent: Mercè Aymerich Boltà

Antecedents

1. El 4 de març de 2024 entra a la GAIP la Reclamació 321/2024, presentada per una persona contra Ajuntament del Prat de Llobregat, en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent. En la reclamació la persona reclamant manifesta ser persona interessada i que no ha rebut la informació sol·licitada.

La persona reclamant, juntament amb la Reclamació, aporta Decret de l'Àrea d'Organització, Governança i Economia de designació d'un lletrat perquè assumeixi representació i defensa de l'Ajuntament del Prat de Llobregat en el recurs d'apel·lació davant de la Sala del Contenciós Administratiu del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya de la sentència 430/2023 del Jutjat Contenciós administratiu núm. 13 de

Barcelona. Es tracta d'una sentència que estima parcialment un recurs contenciós administratiu presentat per la persona reclamant (procediment abreujat 587/2022 B).

2. L'1 de febrer de 2024 la persona reclamant va presentar una sol·licitud d'accés a la informació pública (SAIP) en els següents termes: "Atès el Decret DEC/244/2024 de data 12 de gener de 2024, sol·licito en qualitat de persona interessada en dit procediment, còpia de l'expedient núm.640/2024, corresponent a un contracte menor per a despeses consistent en la defensa lletrada".
3. El 15 de març la GAIP admet provisionalment la Reclamació i informa a la persona reclamant dels seus drets conforme a la normativa aplicable.
4. En la mateixa data la GAIP comunica la Reclamació a l'Ajuntament i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre la Reclamació, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la qual deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
5. El 8 d'abril de 2024 l'Ajuntament tramet l'informe requerit que, en resum diu:
 - 5.1 Respecte als interessats en el procediment administratiu, i fent referència a l'article 4 i 53.1.a) de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del Procediment Administratiu Comú de les Administracions Públiques (LPACAP), "si una persona és interessada en un procediment, té dret d'accés i còpia de tots els documents integrants en l'expedient, o en el procediment en què tingui la condició d'interessat".
 - 5.2 En cas d'una persona no interessada en el procediment, "la via d'accés a la informació pública i als expedients de les Administracions, serà la que estableix l'art. 13.d) de la LPACAP, que indica que els ciutadans tenen dret "A l'accés a la informació pública, arxius i registres, d'acord amb el que es preveu a la Llei 19/2013, de 9 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern i la resta de l'ordenament jurídic", i per tant, "per poder tenir accés al mateix haurà de sol·licitar-ho conforme a la Llei 19/2013, de 9 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBGE).
 - 5.3 L'expedient sol·licitat "Aupac 640/2024 fa referència a un contracte menor per a la contractació d'un servei consistent en la defensa lletrada davant un recurs, i qui sol·licita còpia de l'expedient és una persona que no participa en l'esmentada contractació menor, de manera que no és interessat en el procediment". Per això, aquest dret "es regirà per allò previst a l'art. 12 en la LTAIPBGE, que estableix un principi d'accés universal a la informació".

- 5.4 Respecte al dret subjectiu de la persona reclamant com a ciutadà, fent referència a l'accés universal que "no és sinònim d'accés", invoca els límits previstos en els articles 14, 15 i 16 de l'LTAI PBGE. S'afegeix l'article 18 que regula les causes d'inadmissió.
- 5.5 Es fa esment a l'article 63.4 de la Llei 9/2017 de contractes del sector públic que regula la publicació i accés públic al perfil del contractant i els requisits de la informació relativa als contractes. I afegeix "consultat el Perfil del Contractant, Plataforma de Servei de Contractació Pública, consta degudament publicat aquest contracte menor [...] de manera que resulta acreditat que la publicació de la informació relativa a aquest contracte menor s'ha realitzat en temps i forma. Finalment, i d'acord amb el que disposa l'art. 22.3 de la Llei 19/2013, si la informació ja ha estat publicada, la resolució podrà limitar-se a indicar al sol·licitant com pot accedir a ella".
- 5.6 Entén que "es dona la causa d'inadmissió de l'art. 18.1.a) i e), al referir-se la sol·licitud a informació que està en curs d'elaboració o de publicació general i al caràcter abusiu no justificat amb la finalitat de la llei de transparència, atès que l'Administració pot subministrar la informació en un format diferent del sol·licitat quan, aquesta ja ha estat difosa o publicada en un altre format i es pot accedir fàcilment a ella. En tal cas, ha d'indicar-se al sol·licitant la font d'informació que ja es troba publicada i és d'accés públic i lliure".
- 5.7 I conclou: "INFORMO desfavorablement la sol·licitud d'accés a l'expedient 640/2024 formulada pel XXX al no ser interessat en el procediment, i referir-se al dret d'accés a informació que a la data de presentació de la sol·licitud estava en curs de publicació general. Malgrat tot, i atès que a data actual la informació es troba publicada i és d'accés públic i lliure pel ciutadà, procedeix indicar al sol·licitant la font d'informació, disponible a la Plataforma de Serveis de Contractació Pública en els termes que hi figuren!".
6. El 10 d'abril de 2024 la GAIP trasllada l'informe emès per l'Ajuntament per al seu coneixement.
7. El 14 d'abril la persona reclamant presenta al·legacions que diuen: "En relació a la reclamació número 0321/2024 i l'informe rebut de l'Ajuntament del Prat de Llobregat, al·legar que, mitjançant Decret DEC/244/2024, de 12 de gener de 2024, es fa constar en dit Decret, el meu nom i cognoms en relació a un procediment judicial. Que dit Decret, es realitza per designar un advocat i contractar els seus serveis amb exp.núm.640/2024. És clar, que jo no participo en aquest expedient, però es troba inclòs i estretament relacionat amb l'expedient administratiu iniciat pel procediment judicial, on jo si soc persona

interessada. Que amb el fi i efecte de no generar-se una situació d'indefensió, torno a reiterar la meva petició, sol·licitant novament còpia de l'expedient núm. 640/2024”.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast general del dret d'accés a la informació pública

D'acord amb l'article 39.1 de la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i 29 del Decret 111/2017, de 18 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament de la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública (RGAIP) aquesta Comissió és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació. L'article 2.b i c LTAIPBG defineixen la informació pública i preveuen el dret d'accés a les persones per a sol·licitar i obtenir-la que d'acord amb l'article 18.1 LTAIPBG, tan a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda.

L'article 20 LTAIPBG preveu els requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública, que l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. Els articles 21 i 22 LTAIPBG estableixen que aquests límits no són d'aplicació automàtica i absoluta i han de ser aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat i han d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació.

2. En general, sobre el règim aplicable al dret d'accés

Certament, com es diu en l'informe emès per la tècnica d'Administració General de l'Ajuntament, l'article 13 de l'LPAC relatiu al dret de les persones en les seves relacions amb les administracions públiques (a diferència del dret d'accés de la persona interessada), remet en el seu apartat d) al dret d'accés a la informació pública, arxius i registres, d'acord amb el que preveu la Llei 19/2013, de 9 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, com a llei bàsica, i “a la resta de l'ordenament jurídic” i aquest inclou, en l'àmbit autonòmic, la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern.

Així s'ha expressat en diferents ocasions aquesta Comissió. Per més aclariment, el Dictamen núm. 2/2021 aprovat pel Ple de 14 d'abril que pel que fa al règim jurídic aplicable a les sol·licituds d'informació diu: “La GAIP ha hagut de valorar en diverses ocasions quina de les dues lleis en conflicte havia de prevaldre a l'hora de resoldre en un cas concret, bé sigui per

determinar el sentit del silenci administratiu produït o l'eventual aplicació a Catalunya de límits al dret d'accés a la informació pública o de causes d'inadmissibilitat de les sol·licituds d'informació pública que estableixen la llei bàsica i la catalana no ha assumit, entre altres. El criteri interpretatiu seguit per la GAIP en tots aquests casos ha estat el següent:

En primer lloc, entendre que com a principi general l'operador jurídic de Catalunya ha de regir-se amb normalitat per les lleis emanades del Parlament, tant per raons de proximitat física i (especialment en el cas dels organismes públics) institucional, com perquè les lleis catalanes de desenvolupament solen incorporar en el seu relat normatiu (així ho fa en tot cas l'LTAIPBG) els preceptes de la llei bàsica corresponent, més els de majors concreció i desenvolupament, oferint d'aquesta manera una regulació única i més completa.

En segon lloc, la GAIP considera que per dirimir les possibles contradiccions entre l'LTAIPBG i la llei estatal bàsica de transparència i accés a la informació pública cal atendre especialment la doctrina dels estàndards normatius més favorables, que ha aplicat en diverses ocasions el Tribunal Constitucional. En un cas com aquest escau atendre especialment els estàndards més favorables al dret d'accés a la informació pública, perquè tant l'LTAIPBG, com la llei bàsica estatal que el regulen, no es limiten a fer una regulació neutre d'aquest dret i de la transparència, sinó que adopten clarament una actitud proactiva, amb un ànim evident de fomentar la transparència de les Administracions públiques i el dret d'accés a la informació pública, com es correspon, per una altra banda, amb una cultura i una tradició administrativa que fins a la promulgació d'aquestes normes estaven molts allunyades d'aquestes noves institucions. En aquest context, un criteri elemental a tenir en compte a l'hora de considerar la regulació que ha de prevaldre en la regulació de la derivació de les sol·licituds d'informació pública, si la bàsica estatal, o la catalana, és el decantar-se, si això és possible, favorablement a l'aplicació de la regulació que sigui més favorable al dret d'accés a la informació pública.

En tercer lloc, les consideracions anteriors no són oposables a la necessitat prioritària, si s'escau, de respectar plenament els possibles drets privats garantits legalment afectats per procediments d'accés a la informació pública. En aquesta línia, per exemple, la GAIP ha considerat en diverses ocasions que el fet que l'LTAIPBG no contempli en el seu article 21 els drets econòmics i comercials com a límit legal al dret d'accés a la informació pública no impedeix que aquests drets hagin de ser aplicats, també en relació amb les administracions catalanes, com a límits legals al dret d'accés a la informació pública perquè així ho estableix l'article 14 LTAIPBGE. En aquests casos la disparitat entre les regulacions legals s'hauria de resoldre favorablement a l'estatal bàsica, perquè els drets privats que garanteix en relació amb l'exercici amb el dret d'accés a les informacions públiques no poden ser desconeguts per les administracions catalanes.

En canvi, i per acabar, si la disparitat entre les lleis té per objecte les causes d'inadmissibilitat, la GAIP entén que en principi ha de prevaldre la regulació de la llei catalana, perquè, a diferència del que passa amb la major part dels límits legals al dret d'accés a la informació, que solen protegir drets i interessos de terceres persones, les causes d'inadmissibilitat únicament protegeixen l'Administració pública, és a dir, el normal funcionament o la conveniència dels serveis administratius. I en aquest àmbit de qüestions, no sembla que sigui procedent qüestionar la plena capacitat del legislador català per fer una regulació que deixi les Administracions catalanes més exposades a la transparència i al dret d'accés a la informació pública, especialment si amb això en surten potenciats l'àmbit i l'abast d'aquest dret".

Per tot l'exposat als paràgrafs anteriors, està clar que la discrepància normativa en el cas que ens ocupa s'ha de resoldre favorablement a l'aplicació de l'LTAIPBG, per ser la regulació més propera (territorialment i institucionalment) i completa en la regulació del dret d'accés a la informació pública.

3. Sobre la inadmissibilitat invocada

D'acord amb l'argument del fonament jurídic anterior, les causes d'inadmissibilitat invocades de l'article 18, concretament apartat 1. a) i e) no són d'aplicació en el cas que ens ocupa. Les causes d'inadmissió previstes en l'LTAIPBG es desenvolupen en l'article 29, concretament l'apartat 1, i afecta als següents supòsits: "a) Si demanen notes, esborranys, resums, opinions o qualsevol document de treball intern sense rellevància o interès públic. b) Si per a obtenir la informació que demanen cal una tasca complexa d'elaboració o reelaboració. En aquest cas, es pot donar la informació de manera desglossada, amb l'audiència prèvia del sol·licitant. c) Si la informació que demanen és en fase d'elaboració i s'ha de fer pública, d'acord amb les obligacions de transparència del títol II, dins el termini de tres mesos".

La causa invocada per l'article 18.1.a) de l'LTAIPBGE és equiparable a l'article 29.1.c) i afectaria a aquella informació que és objecte de publicitat activa com és el cas dels contractes d'acord amb l'article 8.1.f) i article 13 de l'LTAIPBG i que es desenvolupa en l'article 43 del Decret 8/2021, de 9 de febrer, sobre la transparència el dret d'accés a la informació pública (DTAIP). Aquesta regulació afecta a la publicació de l'activitat contractual que es fa efectiva mitjançant el perfil del contractant allotjat a la Plataforma de serveis de contractació pública de Catalunya i al Registre públic de contractes de Catalunya, i inclou, com a mínim, les dades que exigeix la Llei 19/2014, del 29 de desembre, i la normativa de contractes del sector públic.

Malgrat que la informació que s'ha de fer pública és molt àmplia (article 13.1 LTAIPBG) no és la integritat de l'expedient que és l'objecte de la reclamació. Sobre el dret d'accés a l'expedient complet, s'analitza en el fonament jurídic 5.

Pel que fa a la consideració sobre el pretès caràcter abusiu cal dir que l'LTAIPBG no preveu que puguin ser inadmeses les sol·licituds d'accés repetitives o abusives en els termes en què ho fa l'article 18 de la legislació estatal. Només resulta adequada quan la finalitat pretesa amb l'accés no sigui l'obtenció d'informació per tal de controlar l'acció pública, sinó obstruir el normal funcionalment de l'Administració com a mesura de pressió per a l'obtenció d'un interès privat o com acció per bloquejar o obstruir, cosa que haurà d'acreditar la part reclamada. Per tant, la condició d'abusiva d'una sol·licitud d'accés té a veure amb la finalitat amb què s'exerceix aquest dret.

En aquest cas, l'administració reclamada no ha acreditat aquest caràcter abusiu per reiteració o caràcter abusiu no justificat amb la finalitat de transparència, sinó que l'ha invocat atenent el que estableix l'article 18.1.e) LTAIPBGE fet que suposa una aplicació més restrictiva de la inadmissió respecte a l'LTAIPBG i que, com ja hem dit en el fonament anterior d'acord amb la doctrina de la GAIP, no és d'aplicació per ser la llei catalana més completa en la regulació del dret d'accés a la informació pública.

En conseqüència, cal concloure que no concorren en aquest cas les circumstàncies que podrien justificar la inadmissibilitat invocada de la sol·licitud d'informació pública de la que deriva la Reclamació.

4. Sobre la condició de persona interessada

L'article 4 LPACAP defineix en els següents termes el concepte de persona interessada: "1. Es consideren interessats en el procediment administratiu: a) Els qui el promoguin com a titulars de drets o interessos legítims individuals o col·lectius. b) Els qui, sense haver iniciat el procediment, tinguin drets que puguin ser afectats per la decisió que s'adopti en aquest. c) Aquells els interessos legítims dels quals, individuals o col·lectius, puguin ser afectats per la resolució i es personin en el procediment mentre no s'hagi dictat una resolució definitiva".

Aquesta formulació comporta la possibilitat que en un mateix procediment hi hagi una diversitat de persones interessades: qui l'hagi promogut, per una banda, i a més a més les que siguin titulars de drets que puguin resultar-ne afectats (a qui l'Administració ha de reconèixer d'ofici la seva condició de persones interessades) i també les que ostentin interessos que puguin resultar afectats per la resolució (a qui només s'atorgaria la condició de persones interessades si es personen en el procediment abans de l'adopció de la resolució). Qualsevol d'aquestes persones interessades, ho sigui per haver instat el procediment o per resultar-ne afectada, si vol accedir a la documentació que conté ho ha de fer en el marc de la legislació de procediment administratiu: a totes elles se'ls aplica el mateix règim d'accés a la informació inclosa en el procediment obert en què són interessades i les SAIP s'hauran de resoldre de conformitat amb

la normativa reguladora del procediment administratiu afectat i per l'òrgan competent per tramitar-lo.

En el cas concret, la persona reclamant invoca la condició d'interessada (tant en la Reclamació com en les al·legacions posteriors) mentre que l'Ajuntament del Prat, en aplicació de LPACAP, considera que no gaudeix d'aquesta condició.

Analitzada la informació aportada, cal precisar i distingir el concepte d'interessat en el procediment del que es sol·licita accés (contracte menor) del concepte de persona afectada o amb interès (la designació del lletrat és per a la representació i defensa de l'Ajuntament en el recurs d'apel·lació contra una sentència que estima parcialment un RCA presentat per la persona reclamant).

Com ja ha vingut defensant la GAIP (vegeu Dictamen 2/2016) el concepte de persona interessada és un concepte més precís i limitat que el de persona afectada. En el marc de l'article 31 LTAIPBG, per exemple, serien persones afectades en relació amb l'exercici del dret d'accés a la informació públiques totes aquelles que ostentin drets o interessos que puguin resultar afectats per la resolució que hom adopti. El sol fet de tenir un interès en relació amb l'activitat administrativa que es tracti pot ser suficient per considerar que concorre la condició de persona afectada. En canvi, tal com es desprèn de l'article 4 LPACAP, les persones interessades que ho són pel fet d'ostentar simples interessos (no drets), a més d'acreditar-los, cal que també es personin formalment al procediment.

Dit això, aquesta Comissió considera que la persona reclamant no té la consideració de persona interessada en el procediment administratiu de resolució del contracte menor, si bé, pel que expressa ella mateixa, té interès en la informació continguda en l'expedient i que es considerarà, pel que fa el dret d'accés, en el fonament jurídic següent.

5. Sobre el dret d'accés de la persona reclamant a la informació sol·licitada

La informació sol·licitada i reclamada, - accés a un expedient de contracte menor -, és d'acord amb l'article 2.b LTAIPBB informació pública, ja que és "informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei". Cal tenir en compte que l'article 53.1 DTAIP inclou "qualssevol dades o documents que les administracions públiques han elaborat, posseeixen, o poden legítimament exigir a terceres persones com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions".

D'acord amb els articles 18.1 i 20.1 LTAIPBG, qualsevol persona hi té dret, llevat que concorrin causes legals que en determinin la denegació o l'accés restringit i que s'han d'interpretar de

manera proporcional a la seva finalitat i a la presència d'interessos públics i privats que hi concorrin (article 22.1 LTAIPBG). L'exercici d'aquest dret no és condicionat a la concurrència d'un interès personal i no resta subjecte a motivació i tampoc requereix invocació de cap norma (art. 18.2 LTAIPBG).

Com a criteri general d'accés, la Taula d'accés i avaluació documental (TAAD 240, DOGC 7647) relativa als expedients de contractes de serveis, estableix accés lliure i en cas que concorri algun límit que hagi de prevaler, accés parcial. I això perquè la informació pot contenir dades personals merament identificatives relacionades amb l'organització, el funcionament o l'activitat pública de l'Administració; i també altres dades personals, no especialment protegides; així com altra informació en què l'eventual accés podria comportar un perjudici per a altres drets o interessos (drets de propietat intel·lectual).

No es preveu que, en el cas concret, existeixen límits derivats de la propietat intel·lectual i que l'administració no ha invocat. Pel que fa a l'hipotètic límit, tampoc invocat, derivat del principi d'igualtat de les parts en els processos judicials o la tutela judicial efectiva (article 21.1.d) LTAIPBG), seguint la doctrina de la GAIP cal indicar que el límit de la igualtat de les parts en els processos judicials busca assegurar que les administracions públiques disposin de les mateixes garanties que la resta de ciutadans per a la seva defensa en el marc dels processos judicials dels quals siguin part, sense que es puguin veure perjudicades pel dret d'accés, que no ha de permetre que la contrapart obtingui per aquesta via els documents i informacions elaborats específicament per al procés judicial, documents i informacions que la contrapart no té tampoc l'obligació de facilitar a l'Administració. Aquest principi no impedeix, ni molt menys, divulgar la informació de l'Administració afectada per un procés judicial, sinó només aquella de naturalesa processal, elaborada amb la finalitat de defensa de l'Administració en el procés judicial en qüestió, que no és el cas de l'expedient de contractació del professional que exercirà la defensa de l'administració en aquest cas.

Per això, i tenint en compte no s'aprecien la concurrència dels límits d'accés previstos a l'article 21 de l'LTAIPBG que pugui justificar la restricció de l'accés aquesta Comissió considera procedent declarar el dret de la persona reclamant a la informació sol·licitada en la mesura en què aquesta informació existeixi prèviament elaborada i en poder de l'administració. Per al cas que no disposi de la informació o de les dades sol·licitades, ho haurà de fer constar així, sense que quedi obligada per aquesta resolució a elaborar-les per satisfer la reclamació.

6. *Obligatorietat dels titulars de documents públics a disposar d'un sistema de gestió documental (SGD)*

L'article 7 de la Llei 10/2001, de 13 de juliol, d'arxius i gestió de documents modificada per la Llei 20/3215, de 29 de juliol estableix l'obligatorietat dels titulars de documents públics a

disposar d'un sistema de gestió documental (SGD) que garanteixi el tractament correcte dels documents en tot el seu cicle de vida i que permeti complir amb les obligacions de transparència. Un concepte molt ampli que requereix dotar-se d'un seguit d'eines i instruments que permetin la millora dels processos, la seva normalització i estandardització, per tal de garantir el compliment de la normativa i la qualitat de la informació i la implementació de solucions que permetin garantir la correcta gestió de la informació pública. L'article 8 afegeix que l'organització, l'avaluació i la conservació dels documents públics i l'accés a aquests són responsabilitat directa dels titulars respectius.

El capítol X del Reial decret 4/3210, del 8 de gener, pel qual es regula l'Esquema Nacional d'Interoperabilitat en l'àmbit de l'Administració electrònica estableix que les administracions públiques han d'adoptar les mesures organitzatives i tècniques per a garantir la recuperació i conservació del document electrònic entre aquestes, la definició d'una política de gestió de documents, la inclusió en els expedient d'un índex electrònic signat per l'òrgan o entitat que garanteixi la integritat de l'expedient electrònic i permeti la seva recuperació, la identificació única i inequívoca de cada document que permeti classificar-lo i recuperar-lo, l'associació de metadades, la classificació d'acord amb un quadre de classificació, el període de conservació segons les convencions de cada comissió avaluadora, l'accés complet i immediat dels documents entre d'altres.

Pel que fa a gestió de la documentació i arxiu dels documents electrònics, la Disposició Addicional Onzena de la Llei 26/3210, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya estableix que els documents electrònics s'han de gestionar i conservar en expedients electrònics d'acord amb les prescripcions de la normativa en matèria d'arxius i documents; que l'arxiu dels documents i expedients electrònics ha d'assegurar la identitat i la integritat a llarg termini de la informació que contenen; que els documents públics electrònics han de tenir garantides l'autenticitat i la integritat dels continguts, i també la conservació de l'aparença i la funcionalitat originals i, quan escaigui, llur confidencialitat, durant el termini establert per la normativa vigent en matèria d'arxius i documents; que les administracions públiques han d'assegurar la possibilitat de transformar els documents per raons tecnològiques, per a adaptar-ne el format i la sintaxi informàtica a les necessitats de gestió i preservació establertes per la normativa d'arxius i documents; que els sistemes d'informació que utilitzin les administracions públiques incloses en l'àmbit d'aplicació d'aquesta llei han de garantir, sempre que sigui possible, l'autenticitat i la integritat de llurs dades, i també la traçabilitat de les accions que portin a terme; que les dades contingudes en els sistemes d'informació de les administracions públiques es consideren documents públics electrònics, i els són aplicables les disposicions d'aquesta llei relatives a l'arxiu electrònic.

Tanmateix, l'LTAIPBG reconeix els sistemes de gestió de documents públics com a facilitadors de dades i documents autèntics (art. 5.2) i la necessitat d'estructurar la informació seguint criteris temàtics i cronològics, seguint el quadre de classificació documental corporatiu i incorporant-hi índexs o guies de consulta (art. 6.1.d).

Cal recordar, que l'article 3 del Reial decret 128/3218, de 16 de març, pel qual es regula el règim jurídic dels funcionaris d'Administració local amb habilitació de caràcter nacional, que regula la funció pública de secretaria estableix en punt 2 la funció de fe pública, i entre aquestes la direcció superior dels arxius i registres de l'entitat local (I). Així doncs i en conseqüència d'aquest mandat legal i el d'assessorament legal preceptiu (article 2.1.a), ha de ser coneixedora de l'existència d'un sistema de gestió documental, impulsora si no en disposa, vetllar per la documentació amb una sistemàtica de treball mínima sobre la documentació de la qual n'és el custodi i responsable primer de la manca de localització de documentació, de mantenir l'ordre i garantir el retrobament de documentació.

Altrament, l'article 19.2 de la Llei 9/1993, de 30 de setembre, del patrimoni cultural català que regula els documents que integren el patrimoni documental de Catalunya inclou, entre altres, "els documents produïts o rebuts, en l'exercici de llurs funcions i com a conseqüència de llur activitat política i administrativa, per la Generalitat, pels ens locals i per les entitats autònomes, les empreses públiques i les altres entitats que en depenen" i en conseqüència estan subjectes al Decret 13/2008, de 22 de gener, sobre accés, avaluació i tria de documents que estableix en l'article 11.4 que "quan l'aplicació d'una taula d'avaluació i accés documental comporti l'eliminació de documents, la persona tècnica que porti a terme aquesta aplicació, abans de procedir a la destrucció, ha de: a) Disposar d'un inventari de la documentació a destruir, b) Obtenir l'autorització de la secretaria general o de la direcció de l'organisme o entitat titular de la documentació, c) Comprovar que cap circumstància administrativa o jurídica hagi alterat el termini de conservació fixat per als documents a eliminar" i ha de disposar del corresponent Registre de destrucció de documents (article 12) degudament autoritzat per la secretaria general o la direcció de l'organisme o entitat titular dels documents.

Així doncs, atenent a aquests preceptes legals, la informació sol·licitada i reclamada, en el cas que existeixi, ha de formar part d'un expedient administratiu / de diferents expedients administratius, que ha/han d'estar degudament classificat/classificats de manera que permeti la seva recuperació i facilitar-ne, si escau, l'accés. Com a referència i seguint el model de Quadre de classificació per a l'Administració Local del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya, aquesta documentació hauria d'estar classificada dins el nivell *Contractació administrativa i assistència tècnica* (codi 0046), sèrie *Contractacions de serveis* (1403).

7. Seguiment de l'execució

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el que preveuen els articles 48 i 49 RGAIP i l'apartat 30 del seu Manual de reclamació, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix el termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP per lliurar la informació reclamada, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment; la desatenció d'aquest requeriment, vista la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, ha de ser qualificada d'infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública (que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG). L'article 49.2 RGAIP preveu que, als efectes anteriors, la Comissió pot posar aquests fets en coneixement dels òrgans competents per ordenar la incoació del procediment sancionador corresponent a què fa referència l'article 86 LTAIPBG.

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos pels subjectes obligats.

8. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 18 d'abril de 2024, resol per unanimitat:

1. Estimar la Reclamació 321/2024 i declarar el dret de la persona reclamant a la informació sol·licitada d'acord amb les consideracions fetes en el fonament jurídic 5.
2. Requerir al Ajuntament del Prat de Llobregat que faciliti a la persona reclamant la informació indicada dins el termini màxim de quinze dies des de la notificació d'aquesta Resolució.
3. Requerir al Ajuntament del Prat de Llobregat que informi en aquest mateix termini a la GAIP de l'òrgan o la persona responsable del compliment d'aquesta Resolució, així com de les actuacions dutes a terme per complir-la.

4. Convidar a al persona reclamant que informi a la GAIP de qualsevol incidència que es produeixi amb motiu del compliment d'aquesta Resolució.
5. Declarar finalitzat el procediment relatiu a al Reclamació 321/2024 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Iolanda Pineda Balló

Presidenta

Els terminis establerts en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i si no s'especifica una altra cosa comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP, per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP.

Si l'Administració desatén el requeriment d'execució que li adreça la GAIP, la Comissió posarà els fets en coneixement de l'òrgan competent, d'acord amb allò previst per l'article 86 LTAIPBG, i li sol·licitarà la incoació d'un procediment sancionador per infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública, a l'empara de l'article 77.2.b LTAIPBG.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.